

ΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

Ι.Ν.ΚΟΙΜΗΣΕΩΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ 5' ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΔΗΜΟΥ ΔΙΟΝΥΣΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

Διεύθυνση: Κοιμ.Θεοτόκου 11, "Αγ.Στέφανος 14565

Τηλέφωνο/ Φάξ: 210 8141919

email: enoria_koimth_agst@yahoo.gr Διαδίκτυο: www.agios-stefanos.gr

Έτος 5^ο / Τεύχος 51^ο / Άπρίλιος 2016

Έρμηνεία Αγίας Γραφής

Η Παλαιά στην Καινή Διαθήκη Μάθημα 7ο (Ματθ. 1,18-19)

Μέχρι τώρα ο ευαγγελιστής Ματθαίος απέδειξε ότι ο Ίησους είναι ο Μεσσίας, ότι δηλαδή είναι ο Χριστός, παραθέτοντας τον γενεαλογικό Του κατάλογο και αποδεικνύοντας απ' αυτόν ότι ο Ίησους κατάγεται από την γενεά του Δαυίδ· γιατί οι προφήτες έλεγαν ότι ο Μεσσίας θά κατάγεται από αυτήν την γενεά. Άλλά οι αναγνώστες της Παλαιάς Διαθήκης γνώριζαν ότι ο Μεσσίας δέν θά κατάγεται μόνο από την πατριά του Δαυίδ, αλλά ότι θά γεννηθεί και από μητέρα παρθένο¹.

Αυτό έρχεται τώρα νά αποδείξει ο ευαγγελιστής Ματθαίος στην συνέχεια του λόγου του. Θά μās μιλήσει για την παρθενική γέννηση του Ίησους Χριστού. Ένας όμως πού δέν γνωρίζει Παλαιά Διαθήκη, δέν θά μπορεί νά καταλάβει γιατί ο Ματθαίος όμιλεί τώρα για τό θέμα αυτό.

Άρχίζει λοιπόν ο Ευαγγελιστής τό θέμα του και λέγει: «Του δέ Ίησους Χριστού ή γέννησις ούτως ήν». Λέγοντας «γέννηση» έννοεί την «σύλληψη» του Ίησους, την παρθενική του σύλληψη. Και λέγει στην συνέχεια για την μνηστεία της Παρθένου Μαρίας μέ τον Ίωσήφ: «Μνηστεύθεισος γάρ της μητρος αυτού τῷ Ίωσήφ». Τά παρακάτω, δέν μπορούμε νά τά κατανοήσουμε, άν δέν γνωρίζουμε την Παλαιά Διαθήκη. Τό ρ. «μνηστεύομαι» στους Έβραίους λέγεται και για τον άπλό άρραβώνα, τό «λογοθέσιο» πού λέμε,

άλλά λέγεται και για τον κυρίως γάμο, την συγκατοίκηση του μνηστήρα και της μνηστής. Ο μνηστήρας μπορούσε όποτε ήθελε, χωρίς καμμία ειδική τελετή, νά καλέσει την μνηστή του σπίτι του και νά την καταστήσει γυναίκα του. Τότε έλεγαν ότι ο άνδρας «παρέλαμβανε» την γυναίκα του ή και οι δύο συνήρχοντο στον ίδιο οίκο. Όπως όμως μαθαίνουμε από την Παλαιά Διαθήκη, μπορούσε και ο άνδρας νά κατοικήσει στό σπίτι της μνηστής, όπως ο Τωβίας κατοίκησε στό σπίτι της νεαρής Σάρας.

Ήταν περίοδος πού ο Ίωσήφ δέν είχε συγκατοικήσει μέ την Παρθένο Μαρία «πρίν ή συνελθειν αυτούς», (αυτό πού οι Ίουδαίοι θά τό έλεγαν γάμο) και έγινε φανερή ή έγκυμοσύνη της Παρθένου. Η έγκυμοσύνη της, όπως λέει καθαρά ο Ευαγγελιστής, ήταν «έκ Πνεύματος Αγίου».

Τώρα, ως μήν εξετάσουμε τό θεολογικό θέμα, τό γιατί δηλαδή ή Παρθένος Μαρία μνηστεύθηκε τον Ίωσήφ. Γενικά όμως λέμε ότι ή μνηστεία της Παρθένου μέ τον Ίωσήφ δέν είχε σκοπό τον γάμο μαζί του, όπως τό φανερώνει καθαρά ο λόγος της στον άρχάγγελο Γαβριήλ κατά τον Ευαγγελισμό «άνδρα ου γινώσκω», πού σημαίνει ότι δέν έχει σκοπό νά γνωρίσει άνδρα. Η μνηστεία της Παρθένου, όπως έρμηνεύουν οι Άγιοι Πατέρες, μέ άρχή τον άγιο Ίγνάτιο τον θεοφόρο, αποτελεί μυστήριο, ένα τέχνασμα του Θεού,

για νά ξεφύγει την προσοχή του διαβόλου ή παρθενική σύλληψη του Ίησους Χριστού. Θά πούμε όμως έδώ μία ώραιά έρμηνεία του άγίου Ίωάννου του Χρυσοστόμου, πού αναφέρεται σέ γνώση της Παλαιάς Διαθήκης.

Μέ την παρθενική γέννηση του Ίησους Χριστού έξωφλήθη τό χρέος της γυναίκας στον άνδρα. Για νά γίνει ή γυναίκα κόπηκε ή πλευρά του άνδρα Άδάμ. Γεννήθηκαν πολλές γυναίκες αλλά καμμία γυναίκα δέν βρέθηκε άξια νά έξωφλήσει τό χρέος αυτό· όπως ο Άδάμ γέννησε γυναίκα χωρίς γυναίκα, έτσι έπρεπε νά βρεθεί μία γυναίκα πού νά γεννήσει άνδρα χωρίς άνδρα. Η γυναίκα αυτή είναι ή Παρθένος Μαρία. Για νά μήν υπερηφανευθεί ο Άδάμ, λέει ο Χρυσόστομος, ότι βλάστησε γυναίκα χωρίς γυναίκα, γι' αυτό τώρα ή Παρθένος Μαρίαμ γεννάει άνδρα χωρίς άνδρα, για νά δειχθεί από αυτά τά δύο ή ισοτιμία του άνδρα και της γυναίκας. «Έπειδή γάρ έχρεώσται τό γυναικείον γένος τοίς ανθρώποις την χάριν, ως του Άδάμ άνευ γυναικός γυναίκα βλαστήσαντος, διά τουτο σήμεραν έτεκεν ή Παρθένος άνευ άνδρός, υπέρ της Εύας έκτινύουσα τοίς άνδράσι τό χρέος. Ίνα γάρ μή μέγα φρονήση ο Άδάμ, άνευ γυναικός γυναίκα βλαστήσας, διά τουτο και ή Παρθένος άνευ άνδρός άνδρα έτεκεν, ίνα τῷ κοινῷ του θαύματος τό όμότιμον δείξη της φύσεως»².

¹ βλ. Ήσ. 7,14

² Είς τό Γενέθλιον του Σωτήρος, Άπαντα Άγίων Πατέρων Ίω. Χρυσ. τ. 21,396B

Ἡ ἀλήθεια γιά τὸ «μάτι» καί τὴν βασκανία (α)

Εἰσαγωγικά

Ἐπειδὴ ἡ ἐποχή μας, ἔποχή πλήρους συγχύσεως τῶν ἀνθρώπων περὶ τὴν πίστη μας, ἀποφασίσαμε νὰ γράψουμε τὸ παρὸν ἐκτενὲς ἄρθρο, ὡς ἓνα ἀπὸ τὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὴν σύγχρονη πραγματικότητα καὶ διαστρέφουν τὴν ἀλήθεια τῆς Ὁρθόδοξης πίστεώς μας, ἄρα πλανοῦν τοὺς ἀνθρώπων ὁδηγώντας τους σὲ δρόμους, ἂν μὴ τι ἄλλον, τουλάχιστον παγανιστικούς!

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας ἀποδέχεται τὴν βασκανία, τὸν φθόνον δηλαδή, ὡς ἀνθρώπινο πάθος καὶ ἀσθένεια τῆς ψυχῆς. Θεωρεῖ ἐπίσης τὴν βασκανία ὡς πηγὴ καὶ αἰτία γιὰ πολλές κακὲς πράξεις ποὺ βλάπτουν τὸν συνάνθρωπο (συκοφαντία, ὑποκρισία, ἀγνωμοσύνη, εἰρωνεία, ἀντιζηλία, ὕβρεις, περιφρόνηση κ.ἄ.).

Μπορεῖ νὰ ἔχει ὡς ἀφορμὴ τὸν ἀνθρώπινο φθόνον καὶ τὸ φθονερό βλέμμα, ἀνήκει ὅμως ὡς ἀρνητικὴ ἐπίδραση καὶ ἐπήρεια ὀλοκληρωτικὰ στὸν διάβολο καὶ ὄχι φυσικὰ στὸ μάτι ἢ τὴν ψυχὴ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀρνεῖται τὴν ἐπήρεια τῆς βασκανίας ὡς καθαρὰ σατανικῆς πολεμικῆς καὶ ἐπιδράσεως πρὸς τὸν ἀνθρώπο, ὅπως ἀκριβῶς δὲν ἀρνεῖται καὶ τὴν σατανικὴ ἐπίδραση στὸν ἀνθρώπο ἐξ αἰτίας τῆς μαγείας, χωρὶς φυσικὰ νὰ φοβᾶται καμία ἀπὸ αὐτές. **Ὅμως δὲν ἀποδέχεται τὴν βασκανία ὡς βλαπτικὴ ἐπήρεια, ἐπίδραση καὶ ἐνέργεια ποὺ πηγάζει μέσα ἀπὸ τὸν φθονερό καὶ βάσκανο ἀνθρώπο, μέσα δηλαδή ἀπὸ τὸ μάτι, τὸ στόμα, τὴν καρδιά, τὴν ψυχὴ, τοὺς λόγους, τὴν σκέψη, τὴν διάθεση ἢ τίς ἐσωτερικὲς ψυχικὲς δυνάμεις τοῦ ἀνθρώπου.**

Σέ καμία περίπτωση ἡ βασκανία δὲν εἶναι μία ζημιόγonos ἐπίδραση ποὺ πηγάζει ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τὸ βλέμμα τοῦ συνανθρώπου μας ἢ κάποια ὀλέθρια ἐπήρεια ποὺ ἐκπέμπει ἀπὸ μόνο του τὸ ἀνθρώπινο μάτι καὶ κατ' ἐπέκταση τὸ ἀνθρώπινο σῶμα.

Τὴν ἀποψη γιά ἀπ' εὐθείας καὶ ἀπὸ ἀπόσταση βλαπτικὴ ἐπίδραση τοῦ ἀνθρωπίνου ματιοῦ, ποὺ μπορεῖ νὰ συνοδεύεται καὶ ἀπὸ κάποιο λόγο ἢ ἐνδόμυχη διάθεση καὶ σκέψη φθόνου ἢ θαυμασμοῦ, ἡ Ἐκκλησία τὴν ἀπορρίπτει κατηγορηματικά, **θεωρώντας τὴν ἐτεροδιδασκαλία καὶ δεισιδαιμονία.**

Ἐπίσης ἀπορρίπτει τὸ ξεμάτιασμα, καθὼς καὶ τὰ παγανιστικῆς προελεύσεως φυλακτά, καὶ γενικότερα τίς συναφεῖς μὴ Ὁρθόδοξες πρακτικὲς προφυλάξεως καὶ ἀντιμετωπίσεως τῆς βασκανίας.

Τὶ λείπει ὁ Μέγας Βασίλειος

«Οἱ βάσκανοι καὶ φθονεροὶ ἀνθρώποι, αὐτοὶ δηλαδή ποὺ ἔχουν κυριευθεῖ ἀπὸ τὸ πάθος τῆς βασκανίας, ἔχουν ἀπὸ παλαιότερα χαρακτηρισεῖ πῶς καταστροφικοὶ ἀκόμη καὶ ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη ἐρπετά.

Τὰ ζῶα χρειάζεται νὰ δαγκώσουν κάποιον γιά νὰ βάλουν μέσα του τὸ δηλητήριο καὶ σιγὰ σιγὰ νὰ προχωρήσει ἡ σήψη ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ σώματος ποὺ δαγκώθηκε καὶ δηλητηριάσθηκε. Οἱ βάσκανοι ὅμως καὶ φθονεροὶ ἀνθρώποι εἶναι πῶς καταστροφικοὶ ἀπὸ τὰ δηλητηριώδη ἐρπετά, καθότι αὐτοὶ δὲν χρειάζεται νὰ δαγκώσουν κάποιον, ἀλλὰ, ὅπως θεωροῦν ὀρισμένοι, ἔχουν τὴν δυνατότητα νὰ βλάπτουν τοὺς συνανθρώπους τους ἀκόμη καὶ μόνο μέ τὰ μάτια τους.

Ὅταν δηλαδή ματιάξουν τοὺς συνανθρώπους τους, ποὺ ἔχουν πολὺ ὑγιῆ καὶ πάρα πολὺ ὄμορφα σώματα λόγω τῆς νεότητος, καταφέρνουν νὰ μαραίνουν τὰ σώματα αὐτὰ καὶ νὰ τὰ κάνουν νὰ χάνουν ἀπότομα ὄλη τους τὴν δύναμη, σὰν νὰ ἀπορρέει ἀπὸ τὰ φθονερά μάτια τους κάποιο καταστρεπτικὸ ρεῦμα, τὸ ὁποῖο βλάπτει καὶ κυριολεκτικὰ καταστρέφει τοὺς γύρω τους.

Ἐγὼ βέβαια ἀπορρίπτω κατηγορηματικὰ αὐτὴ τὴν ἀντίληψη ὡς ἀστήρικτη σκέψη τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων καὶ θεωρῶ ὅτι εἶναι μία παρείσακτη ἀντίληψη ποὺ μεταφέρθηκε ἀπὸ τίς γριούλες πρὸς τὸν γυναικεῖο κυρίως πληθυσμό»³.

Παρερμηνείες τῆς βασκανίας

Ἀπὸ τοὺς χρόνους τῆς ἀρχαιότητος ἡ βασκανία συνδέθηκε καὶ μ' αὐτὸ ποὺ σήμερα ἀποκαλοῦμε «μάτιασμα». Σήμερα μάλιστα ὅταν ἀκοῦμε τὴ λέξη βασκανία ἀμέσως ἐννοοῦμε μόνον τὸ μάτιασμα καὶ τίποτε ἄλλο. Πρόκειται γιὰ μιὰ παλιὰ πρόληψη καὶ δεισιδαιμονία ὅτι ὁ κακὸς μὲ τὸ βλέμμα του καὶ μόνο μπορεῖ νὰ βλάψει τὸν φθονούμενο.

Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία ἔχει εὐχὲς ποὺ κάνουν λόγο γιά «βάσκανον ὀφθαλμόν». Οἱ ἀναφορὲς αὐτὲς ἐξηγοῦνται εὐκόλα, χρειάζεται ὅμως μιὰ προσοχή, γιά νὰ μὴν υπάρξουν παρανοήσεις. Ἡ φράση «βάσκανος ὀφθαλμός» προέρχεται ἀπὸ τὴν Ἁγία Γραφή καὶ σημαίνει τὸ φθονερό ἀνθρώπο, τὸν κακὸ, τὸν ἀνελεήμονα, τὸν ἄσπλαχνο, ἐνῶ τὸ ἀντίθετο, «καλὸ μάτι», σημαίνει τὸν καλὸν ἀνθρώπο, τὸν εὐσπλαχνο, τὸν ψυχοπόνο. Ἄς μὴ ξεχνᾶμε ὅτι στὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά τὸ μάτι λέγεται καὶ ὄψις, καὶ ὅτι στὴν Ἁγία Γραφή «μάτι» καὶ «ὄψις» καὶ «ὀφθαλμός» καὶ «εἶδος» λέγεται καὶ ἡ ἐμφάνιση τοῦ ἀνθρώπου, τὸ παρουσιαστικὸ του, καὶ ὁ ὅλος ἀνθρώπος.

Ἐννοεῖται ὅτι, ὁ φθονερός ἀνθρώπος ὅταν δεῖ τὸ θῦμα του καὶ τὸ φθονήσει, αὐτὸ εἶναι ἡ ρίζα τοῦ κακοῦ ποὺ μπορεῖ νὰ ἀκολουθήσει. Ἐπομένως αὐτὴ ἡ φθονερὴ ματιά, εἶναι ἀπὸ ὅλους ἀνεπιθύμητη. Ἡ φράση «βάσκανος ὀφθαλμός» ἐπεκτάθηκε στοὺς ἀνθρώπους ποὺ σὰν ὑποχείρια τοῦ σατανᾶ ἀσχολοῦνται μὲ μαγείες, μαντεῖες, ξόρκια καὶ ὅλα τα σχετικὰ.

Συνεχίζεται...

³ Μ.Βασιλείου, Περὶ φθόνου, κεφ. δ', Ρ.Γ.31, 380

Ἀντιαιρετικὴ Στήλη

Τί πιστεύουν οἱ αἱρέσεις γιὰ τὸν Χριστὸ (10)

ΚΗΡΙΝΘΙΑΝΟΙ. Ὁπαδοὶ τοῦ Κηρίνου, ὁ ὁποῖος δίδασκε ὅτι ὁ Ἰησοῦς γεννήθηκε ἐκ σπέρματος Ἰωσήφ καὶ Μαρίας «ψιλὸς» ἄνθρωπος, ποῦ διακρινόταν ἀπὸ τοὺς λοιποὺς Ἰουδαίους στὸν ἀνώτερο βαθμὸ δικαιοσύνης καὶ σοφίας, καὶ γιὰ τὶς ιδιότητες αὐτὲς ἔγινε ἄξιος νὰ προτιμηθεῖ στὴν ἐκλογή τοῦ Μεσσία (τοῦ Χριστοῦ). Καὶ αὐτὸς ὁ προορισμὸς ἀποκαλύφθηκε στὸν Ἰησοῦ, ὅταν κλήθηκε στὸ ἔργο τοῦ Μεσσία, δηλαδή στὴ βάπτισή ἀπὸ τὸν Ἰωάννη. Ὁ Χριστός, δηλαδή τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιο, κατέβηκε ἑξαφνικὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸ ἐν εἴδει περιστερᾶς, καὶ μπήκε στὴν ψυχὴ τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος μ' αὐτὴν τὴν ἔνωση μὲ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τότε μόλις ἀπέκτησε τὴν τέλεια ἐπίγνωση τοῦ ὑψίστου Θεοῦ καὶ τῶν οὐρανίων ὄντων. Τότε τέλεσε θαύματα μὲ τὴ θεία δύναμη τοῦ Πνεύματος ποῦ ἦταν μέσα του, τὸ ὁποῖο μεταχειρίζεται αὐτὸν σὰν ὄργανο καὶ εἶναι τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ, αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Χριστός. Ἀλλὰ ὁ Χριστός, αὐτὸς ποῦ κατέβηκε ἄνωθεν, πρὶν ἀπὸ τὸ πάθος τοῦ Ἰησοῦ, ἀνέβηκε πάλι, ἀφοῦ χωρίσθηκε ἀπὸ αὐτόν. Ὁ Ἰησοῦς δὲν ἀναστήθηκε ἀκόμη, ἀλλὰ πρόκειται νὰ ἀναστηθεῖ, ὅταν γίνεῖ ἡ καθολικὴ ἀνάσταση τῶν νεκρῶν.

ΚΟΠΤΑΙ. Πρόκειται γιὰ τοὺς Μονοφυσίτες τῆς Αἰγύπτου.

ΜΑΝΙΧΑΪΣΜΟΣ. Εἶναι τὸ θρησκευτικὸ σύστημα ποῦ ἴδρυσε ὁ Μάνης. Αὐτὸς δίδασκε ὅτι ὑπάρχουν δύο θεοὶ ἢ ἀρχές, ὁ ἀγαθὸς (Ὁρμίσδας) μὲ δώδεκα ἀγαθοὺς ἀγγέλους ἀγγέλους καὶ ὁ πονηρὸς (Ἄμιραν) μὲ τοὺς δαίμονες. Τὸ βασίλειο τοῦ σκότους ὄρμησε κάποτε ἐναντίον τοῦ βασιλείου τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἄρπαξε ἓνα μέρος αὐτοῦ καὶ τὸ ἀνέμιξε μὲ τὴν ὕλη ἀπὸ τὴν ὁποία διαμορφώθηκε τρίτο βασίλειο, γιὰ κατοικία τοῦ ὁποῖου ὁ πονηρὸς θεός, ὁ Σατανᾶς, ἔπλασε τὸν ἄνθρωπο, καὶ γιὰ παραπλάνησή του, τοῦ ἔδωσε τὴν εἰδωλολατρεία καὶ τὸν Ἰουδαϊσμό. Τότε γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου, τὸ ἄλλο μισό τοῦ Χριστοῦ κατέβηκε μὲ φανταστικὸ σῶμα καὶ ἐπειδὴ προέβλεπε τὴ διαφθορὰ τῆς διδασκαλίας τοῦ ὑποσχέθηκε τὸν Παράκλητο καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ Μάνης.

ΜΑΡΚΙΩΝ. Γνωστικὸς ὁ ὁποῖος παραδεχόταν δύο θεοὺς, τὸν ἀγαθὸ καὶ τὸν κακὸ. Ὁ κακὸς δημιούργησε τὸν κόσμον καὶ τοὺς ἀνθρώπους. Ὁ ἀγαθὸς τὸν πνευματικὸν κόσμον. Ἦταν τελείως ἄγνωστος προηγουμένως καὶ ἀποκαλύφθηκε γιὰ πρώτη φορὰ ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ, ὁ ὁποῖος ἦταν Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ἀκριβὴς εἰκόνα τοῦ Πατέρα. Ὁ Χριστὸς δὲν γεννήθηκε, ἀλλὰ παρουσιάστηκε ἐνήλικος μὲ φαινομενικὸ σῶμα στὴ γῆ, ὅταν ἄρχισε τὸ δημόσιο σταδίον Του, στὴ συναγωγή τῆς Καπερναοῦμ. Ἐδειξε τὸν δρόμον πρὸς τὸν ἀγαθὸ Θεὸ καὶ μὲ σταυρικὸ θάνατον ἔθεσε τέρμα στὴν κυριαρχία τοῦ δημιουργοῦ. Ἐνῶ ὁ Μαρκίωνα δεχόταν φαινομενικὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐπομένως φαινομενικὸ σταυρικὸ θάνατον, ἀπέδιδε σ' αὐτὸν πραγματικὴ σωτηριώδη ἐνέργεια.

Ἀγιολογικὴ Στήλη

Ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος 25 Ἀπριλίου

Στὸ σπίτι τῆς μητέρας του, ὅπου συναθροίζονταν καὶ λάτρευαν τὸν Θεὸν οἱ πρῶτοι Χριστιανοί, γνωρίστηκε μὲ τὸν Ἀποστολο Πέτρο ὁ ὁποῖος, ὅπως φαίνεται, ἦταν διδάσκαλος καὶ πνευματικὸς τοῦ πατέρα, γι' αὐτὸ καὶ τὸν ἀποκαλεῖ υἱὸ του (Ἀ' Πέτρ. ε, 13).

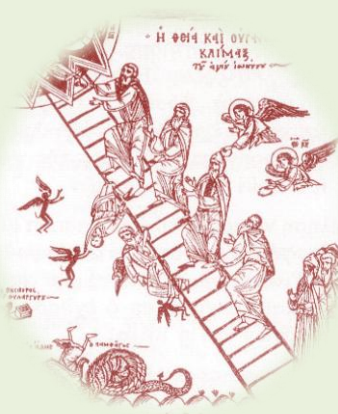
Συνεργάζεται καὶ μὲ τοὺς Ἀποστόλους Βαρνάβα καὶ Παῦλο στὴν Κύπρο. Στὴν συνέχεια, ὅταν αὐτοὶ μεταβαίνουν στὴν Μικρὰ Ἀσία, γυρίζει στὰ Ἱεροσόλυμα. Τὸ γεγονός αὐτὸ γίνεται αἰτία νὰ διαφωνήσουν ἔντονα οἱ δύο Ἀποστολοί. Ἀκριβῶς, ἐπειδὴ τοὺς ἐγκατέλειψε, ὁ Παῦλος ἀρνεῖται νὰ τὸν δεχθῆ στὴν δεύτερη Ἀποστολικὴ περιοδεία. Ὁ Βαρνάβας ἐπιμένει, ἀλλὰ ὁ Παῦλος μὲ κανένα τρόπο δὲν δέχεται καὶ ἔτσι οἱ δρόμοι τους χωρίζουν.

Δύο ἄνθρωποι μὲ διαφορετικὸς χαρακτήρες, νοοτροπία καὶ συνήθειες εἶναι κατὰ πάντα φυσικὸ νὰ διαφωνοῦν σὲ κάποια θέματα καὶ ἴσως αὐτὴ ἡ διαφωνία νὰ ἐκφράζεται, καμμιά φορὰ, καὶ μὲ τρόπο ἔντονο. Αὐτὸ ποῦ εἶναι παρὰ φύσιν εἶναι ἡ μνησικακία καὶ ὁ φθόνος ποῦ δημιουργοῦν οἱ ἐντάσεις καὶ οἱ διαφωνίες. Οἱ Ἅγιοι, ἐπειδὴ ἀγαποῦν ἀληθινά, δὲν μνησικακοῦν καὶ ἡ φιλία τους δὲν διακόπτεται. Ἀντέχει σὲ ὅλες τὶς δοκιμασίες σὰν τὸ χρυσάφι μέσα στὴν φωτιὰ τὸ ὁποῖο μάλιστα γίνεται καθαρότερο καὶ λαμπρότερο. Ἔτσι οἱ ἀγαθὲς σχέσεις μεταξύ τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν καὶ τοῦ ἰδρυτῆ καὶ προστάτη τῆς «κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν» Ἐκκλησίας παραμένουν. Εἶναι πάντα φίλοι καὶ συνεργάτες. Κατὰ τὴν πρώτη φυλάκιση τοῦ Ἀποστόλου Παύλου στὴν Ρώμη, ὁ Εὐαγγελιστὴς Μάρκος εἶναι κοντά του. Καὶ ἡ παρουσία του, τοῦ εἶναι τόσο εὐχάριστη καὶ χρήσιμη, ὥστε κατὰ τὴν δεύτερη φυλάκισή του γράφει στὸν μαθητὴ τοῦ Τιμόθεο: «Μάρκον ἀναλαβῶν ἄγαγε μετὰ σεαυτοῦ * ἔστι γὰρ μοι εὐχρηστος εἰς διακονίαν». (Β Τιμ. δ, 13).

Ἐδῶ θὰ πρέπει νὰ προσθέσουμε ὅτι γιὰ νὰ ὑπάρχει φιλία χρειάζεται νὰ ὑπάρχει ἀνταπόκριση καὶ ἀπὸ τὶς δύο πλευρές. Ἔχει πολὺ σωστὰ γραφεῖ ὅτι, γιὰ νὰ εἶμαστε φίλοι μὲ κάποιον πρέπει καὶ αὐτὸς νὰ τὸ θέλει καὶ νὰ δείχνει τὴν ἀνάλογη στάση, ὅμως γιὰ νὰ τὸν ἀγαποῦμε δὲν εἶναι ἀπαραίτητο νὰ ὑπάρχει ἀνταπόκριση ἀπὸ μέρους του, ἀφοῦ ἡ ἀληθινὴ ἀγάπη, ποῦ «οὐδέποτε ἐκπίπτει» (Α' Κορ. ιγ, 8), ἀγκαλιάζει καὶ τοὺς ἐχθρούς.

Ἄλλωστε δὲν θὰ δώσουμε λόγο γιὰ τὸ ἂν μᾶς ἀγαποῦσαν οἱ ἄλλοι, ἀλλὰ γιὰ τὸ ἂν ἐμεῖς ἀγαπήσαμε τοὺς ἄλλους ἀληθινὰ καὶ ἀνυπόκριτα.

Πρόγραμμα Ἀκολουθιῶν Ἀπριλίου 2016

Κυριακή	Δευτέρα	Τρίτη	Τετάρτη	Πέμπτη	Παρασκευή	Σάββατο	Ἐφημέριος
<p>Μὴν Ἀπρίλιος</p> <p>ἔχων ἡμέρας 30. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας 13 καὶ ἡ νύξ ὥρας 11.</p>	<p>Τὰ Ἐνοριακὰ Παρεκκλήσια θα εἶναι ἀνοικτὰ ἐκτὸς ἀπροόπτου ὡς ἐξῆς:</p> <p>Ἀγ. Ἀναργύρων: Κάθε Δευτέρα 9-11 π.μ.</p> <p>Ἀγ. Παρασκευῆς: Κάθε Παρασκευή 9-11 π.μ.</p> <p>Μεταμορφώσεως: Κάθε Δευτέρα 5-6 μ.μ.</p> <p>Ἀγ. Βαρβάρας Κάθε Σάββατο 11-12 π.μ.</p>		<p>Τὸ μυστήριον τῆς ἐξομολογήσεως θα τελεσθεῖ στὶς 5 Ἀπριλίου ἀπὸ τὶς 10 π.μ. ἢ στὶς 12, 19 Ἀπριλίου ἀπὸ τὶς 5.30 μ.μ.</p>	<p>1</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Γ' Στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.</p>	<p>2</p> <p>Ἀκολουθία μικροῦ Ἀγιασμοῦ 9.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἐσπερινὸς Κυριακῆς ἢ Χαιρετισμοὶ στὸν Τ. Σταυρὸ 6.00 μ.μ.</p>	π. Χρυσοβαλάντης	
<p>3 ΚΥΡΙΑΚΗ Σταυροπροσκυνήσεως</p> <p>Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Κατανυκτικὸς Ἐσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>Κάθε Κυριακὴ στὸν Κατανυκτικὸ Ἐσπερινὸ γίνεται ὁμιλία μὲ θέμα: «Ἑρμηνεῖα τῶν Ἀποστολικῶν περικοπῶν τῶν Κυριακῶν»</p>		<p>6</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 6.00 μ.μ.</p>	<p>Κάθε Δευτέρα, Τρίτη ἢ Πέμπτη τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς θα τελεῖται τὸ Μέγα Ἀπόδειπνο στὶς 6.00 μ.μ.</p>	<p>8</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Δ' Στάση Χαιρετισμῶν 7.00 μ.μ.</p>	<p>9</p> <p>Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>	π. Τριαντάφυλλος
<p>10 ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' Νηστειῶν</p> <p>Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Κατανυκτικὸς Ἐσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>		<p>Οἱ ἐφημέριοι τοῦ Ναοῦ διακονοῦν στὸ Κοιμητήριον κάθε Σάββατο ἀπὸ 11-12 π.μ.</p>	<p>13</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 μ.μ.</p> <p>***</p> <p>Μ. Κανόνας 6.00 μ.μ.</p>	<p>Στὶς Προηγιασμένες Θεῖες Λειτουργίες δὲν προσκομίζονται πρόσφορα, οὔτε κόλλυβα, οὔτε μνημονεύονται ὀνόματα στὴν πρόθεση, ἀκριβῶς διότι εἶναι προηγιασμένες</p>	<p>15</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἀκάθιστος Ὕμνος 7.00 μ.μ.</p> <p>***</p> <p>ΑΓΡΥΠΝΙΑ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ 9.30 μ.μ.</p>	<p>16 Ἀκαθίστου</p> <p>***</p> <p>Ἐσπερινὸς Κυριακῆς 6.00 μ.μ.</p>	π. Ἀνδρέας
<p>17 ΚΥΡΙΑΚΗ Ε' Νηστειῶν</p> <p>Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Κατανυκτικὸς Ἐσπερινὸς 6.00 μ.μ.</p>	<p>Σύμφωνα μὲ τὴν μακραίωνη παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας δὲν τελοῦνται Μνημόσυνα, οὔτε προσκομίζονται κόλλυβα στὴν τέλεση Τρισαγίων, κατὰ τὴν περίοδο ἀπὸ τὸ Σάββατο τοῦ Λαζάρου ἕως καὶ τὴν Κυριακὴ τοῦ Θωμᾶ.</p>		<p>20</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 μ.μ.</p>		<p>22</p> <p>Προηγιασμένη Θ. Λειτουργία 7.30 π.μ.</p> <p>***</p> <p>μ. Ἀπόδειπνο ἢ Κανόνας τοῦ Λαζάρου 6.00 μ.μ.</p>	<p>23 Σάββατο τοῦ Λαζάρου</p> <p>Θ. Λειτουργία 7.00 π.μ.</p> <p>***</p> <p>Ἐσπερινὸς Κυριακῆς Βαΐων 6.00 μ.μ.</p>	π. Χρυσοβαλάντης

Τὸ πρόγραμμα τῆς **Μεγάλης Ἑβδομάδος**

θα ἐκδοθεῖ σὲ ἰδιαίτερο φυλλάδιο

μαζὶ μὲ σημαντικὲς συμβουλές καὶ πληροφορίες.